

În primul rând, la punctele 52-58 din hotărârea atacată, Tribunalul a încălcat articolul 107 alineatul (1) TFUE reținând că nu se obțin avantaje pentru cazinourile publice din plata unui impozit mai mic pentru fiecare client care intră în cazinou în temeiul măsurii în litigiu, întrucât sumele plătite reprezentau 80 % din prețurile pentru biletul de intrare percepute de cazinourile publice și private.

În al doilea rând, la punctele 9-68 din hotărârea atacată, Tribunalul a încălcat articolul 107 alineatul (1) TFUE reținând că nu este suficientă aprecierea de către Comisie a avantajului conferit de măsura în litigiu ca discriminare fiscală directă *de iure*, ci că Comisia ar fi trebuit să demonstreze existența unui avantaj pe baza unei analize economice a consecințelor măsurii în litigiu.

În al treilea rând, la punctele 74-80 din hotărârea atacată, Tribunalul a încălcat articolul 107 alineatul (1) TFUE reținând, pe de o parte, că practica intrării gratuite nu poate confirma avantajul conferit de măsura în litigiu, deoarece această măsură nu conferea un avantaj și, pe de altă parte, că pentru admiterea unui astfel de argument Comisia era ținută să demonstreze că, în practică, numărul de intrări gratuite acordate era excesiv de ridicat în raport cu finalitatea legislației elene, care a admis această practică, cu încălcarea condițiilor prevăzute de legislația națională în discuție.

Recurs introdus la 24 noiembrie 2014 de Vadzim Ipatau împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 23 septembrie 2014 în cauza T-646/11, Ipatau/Consiliul

(Cauza C-535/14 P)

(2015/C 026/24)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Vadzim Ipatau (reprezentant: M. Michaluskas, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurentului

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 23 septembrie 2014 (cauza T-646/11);
- pronunțarea definitivă asupra litigiului sau trimiterea cauzei spre judecare la Tribunal;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor efectuate la Tribunal.

Motivele și principalele argumente

Recurentul invocă patru motive în susținerea recursului formulat.

În primul rând, recurentul consideră că Tribunalul a încălcat dreptul la protecție jurisdicțională efectivă prin faptul că nu a recunoscut efectul suspensiv al formulării unei cereri de ajutor judiciar în privința termenului prevăzut pentru introducerea unei acțiuni în anulare împotriva actului atacat.

În al doilea rând, aceasta reproșează Tribunalului că a încălcat dreptul la apărare. Astfel, Tribunalul ar fi statuat că Consiliul nu avea obligația să comunice recurentului elementele reținute împotriva sa și nici să îi acorde posibilitatea să fie ascultat înainte de adoptarea Deciziei 2012/642/PESC⁽¹⁾ și al Regulamentului de punere în aplicare nr. 1017/2012⁽²⁾.

În al treilea rând, Tribunalul ar fi comis o eroare de drept considerând că motivele prevăzute în actele în litigiu prezintă un caracter suficient.

În ultimul rând, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept considerând că actele în litigiu nu erau disproporționate.

⁽¹⁾ Decizia 2012/642/PESC a Consiliului din 15 octombrie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Belarus (JO L 285, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1017/2012 al Consiliului din 6 noiembrie 2012 privind punerea în aplicare a articolului 8a alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 765/2006 privind măsurile restrictive împotriva Belarus (JO L 307, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sección Tercera de la Audiencia Provincial de Castellón (Spania) la 27 noiembrie 2014 – Juan Carlos Sánchez Morcillo și María del Carmen Abril García/ Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(Cauza C-539/14)

(2015/C 026/25)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Provincial de Castellón

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Juan Carlos Sánchez Morcillo și María del Carmen Abril García

Pârâtă: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Întrebarea preliminară

Articolul 7 alineatul 1 din Directiva 93/13/CEE ⁽¹⁾, coroborat cu articolul 47, cu articolul 34 alineatul (3) și cu articolul 7 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene ⁽²⁾, trebuie interpretat în sensul că se opune unei norme procesuale care, precum articolul 695 alineatul 4 din Codul spaniol de procedură civilă, atunci când reglementează calea de atac împotriva deciziei prin care se soluționează contestația la executare care are ca obiect bunuri ipotecate sau gajate, permite atacarea cu apel doar a ordonanței prin care se dispune încetarea procedurii de executare, neaplicarea unei clauze abuzive sau respingerea contestației întemeiate pe caracterul abuziv al unei clauze, ceea ce are ca rezultat direct faptul că vânzătorul sau furnizorul care a inițiat executarea are la dispoziție mai multe căi de atac decât consumatorul executat?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

⁽²⁾ JO 2000, C 364, p. 1.

Recurs introdus la 27 noiembrie 2014 de DK Recycling und Roheisen GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 26 septembrie 2014 în cauza T-630/13, DK Recycling und Roheisen GmbH/Comisia Europeană

(Cauza C-540/14 P)

(2015/C 026/26)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: DK Recycling und Roheisen GmbH (reprezentanți: S. Altenschmidt și P.-A. Schütter, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

— Anularea Hotărârii Tribunalului din 26 septembrie 2014 în cauza T-630/13 în măsura în care, la punctul 2 din dispozitiv se respinge în rest acțiunea;